

ת"פ 27694/06/17 - מדינת ישראל נגד עובדיה דבסאן - בעצמו

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 27694-06-17 מדינת ישראל נ' דבסאן

בפני
כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שירלי ברזילי, עדי סעדיה
המאשימה
וקורל בר
נגד
עובדיה דבסאן - בעצמו
הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד חן בן חיים

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 11.12.17, הורשע הנאשם, לפי הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של סיוע להתפרצות למקום מגורים, לפי סעיף 406(ב) יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; ובעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

לפי כתב האישום המתוקן, בלילה שבין יום 6.6.17 ויום 7.6.17, התפרץ אחר בסיוע הנאשם לבית המתלונן בכפר אביב, בכך שפתח את חלון המטבח. האחר נכנס לדירה בעוד הנאשם עמד בסמוך לחלון ואבטח אותו. השניים נטלו מהדירה טלוויזיה, סט מקדחות וכבל, ונסעו מהמקום ברכבו של הנאשם. משהתקרבו הנאשם והאחר למחסום משטרי יזום, עצר הנאשם את רכבו כ-500 מטר לפני המחסום, דומם את מנוע הרכב, השליך את הטלוויזיה וסט המקדחות בצד הדרך, והמשיך בנסיעתו לעבר המחסום.

2. לפי הסדר טיעון שבין הצדדים, הנאשם נשלח לשירות מבחן לשם עריכת תסקיר בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 3.5.18, ציין כי הנאשם בן 23, סיים 12 שנות לימוד, ועובד בעבודות מזדמנות. בשנה וחצי האחרונות עובד הנאשם כמלווה בחברת הסעות לילדים עם לקויות. כן הוסיף שירות המבחן כי הנאשם מתכנן להשלים בגרויות וללמוד הוראה במסגרת אקדמאית. הנאשם נעדר הרשעות קודמות, ושולל שימוש בסמים ובאלכוהול. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם מודה באופן חלקי במיוחס לו ומתקשה לבחון מעשיו באופן ביקורתי, אך מביע חרטה בגינם. ניכר כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ומציב גבול עבורו, ונראה כי קיים סיכון נמוך להישנות התנהגות פורצת גבול בעתיד. מכאן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 220 שעות. כן המליץ שירות המבחן לשקול בחיוב את ביטול הרשעתו של הנאשם, למרות שאין בידי הנאשם להראות פגיעה ממשית, וזאת

עמוד 1

משום שהרשעה עלולה לפגוע בהתפתחותו העתידית במסגרת הלימודית ובאפשרויות תעסוקתיות.

טענות הצדדים

4. באת כוח התביעה טענה שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על קניינו של אדם, רכוש, בטחונו ופרטיותו. לטענתה, מידת הפגיעה היא בינונית לאור שעת הלילה בה בוצעו העבירות, הסיכון להתלקחות אלימה בשעה שבני הבית לנים בבית, ביצוע העבירה בצוותא, וטיב הרכוש שנגנב. עם זאת, הנאשם לא היה המבצע העיקרי.
5. עוד טענה, כי לאור נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה, מתחם העונש ההולם את העבירות נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית.
6. באת כוח התביעה הוסיפה וציינה את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו; הנאשם נעדר עבר פלילי; מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם מודה בחלק מהעבירות בלבד, ולהתרשמות שירות המבחן, הנאשם נוטה לתלות התנהלותו בגורמים חיצוניים; הנאשם לא עבר כל הליך טיפולי; לפיכך, המלצת שירות המבחן מהווה סטייה חריגה וקיצונית מהמתחם ללא הצדקה.
7. עוד טענה באת כוח התביעה, כי לא מתקיימות הנסיבות לביטול הרשעה, בפרט לאור נסיבות ביצוע העבירות והעובדה כי הנאשם לא הראה נזק קונקרטי.
8. מכאן עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 7 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים. עוד עתרה לחלט את הרכב ששימש לביצוע העבירות.
9. בעניין החילוט טענה באת כוח התביעה כי ניתנה החלטה למנוע כל דיספוזיציה ברכב ביום
10. לטענת באת כוח הנאשם, יש מקום להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם לאור הנסיבות הבאות: לנאשם מיוחסת עבירה של סיוע בלבד ולא העבירה המוגמרת וחלקו באירוע קטן; מכלול הנסיבות האישיות עומדות לזכותו של הנאשם - הנאשם הודה במיוחס לו; הנאשם נעדר עבר פלילי וגם לא הסתבך עם רשויות אכיפת החוק לאחר האירוע; הנאשם ובני משפחתו חוו טראומה קשה עם מות אחיו של הנאשם; מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם הביע חרטה כנה ואמיתית; שירות המבחן לא סבר כי הנאשם זקוק להליך טיפולי; הנאשם שומר על יציבות תעסוקתית, והתנהלותו נורמטיבית; הנאשם אמנם לא הראה פגיעה קונקרטית, אולם זאת בשל גילו הצעיר, והפסיקה תומכת בביטול הרשעה גם ללא פגיעה קונקרטית ביחס לנאשמים צעירים שעברו עבירות דומות;
11. לחילופין טענה, כי ככל שלא תתקבל עתירתה לביטול הרשעתו של הנאשם, יש לחרוג ממתחם העונש ההולם מהטעמים שפירט שירות המבחן.
12. באת כוח הנאשם התנגדה לחילוט הרכב. לטענתה, הרכב הנוטען כבר נמכר וממילא לא מתקיימים המתנאים לחילוט הרכב.
13. בדברו האחרון מסר הנאשם כי הוא מצר על מעשיו.

דין והכרעה

האם יש מקום לביטול הרשעתו של הנאשם?

14. בהתאם להלכה, בעניינו של בגיר ההרשעה היא הכלל וביטולה היא החריג (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1996)). הרשעתו של בגיר שביצע העבירות שיוחסו לו תבוטל רק בהתקיים נסיבות חריגות: העבירות מתאימות לביטולה של הרשעה; שיקומו של הנאשם מצדיק ביטולה של הרשעה; הנאשם הוכיח כי תיגרם לו פגיעה קונקרטית כתוצאה מהרשעתו.
15. אמנם, ביחס לנאשמים צעירים ישנה הקלה מסוימת בדרישות, כך שניתן לבטל את ההרשעה, גם בהיעדר הוכחה בדבר פגיעה קונקרטית (ראו למשל: ע"פ 4466/13 **אסולין נ' מדינת ישראל** (22.5.14); ע"פ 111/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.4.14); עפ"ג (מרכז) 14167-10-15 **אלמנאו נ' מדינת ישראל** (9.2.16)). עם זאת, ביטולה של הרשעה ביחס לצעירים שביצעו עבירות דומות מתאימה רק בהתקיים נסיבות חריגות, כמו למשל הליך שיקומי ייחודי, או תרומה מיוחדת למדינה או לחברה.
16. לא מצאתי כי מתקיימות במקרה הנדון נסיבות חריגות המצדיקות ביטולה של הרשעה. הנאשם הורשע בעבירות רכוש הכוללות סיוע להתפרצות וגניבה. אמנם, תפקידו של הנאשם היה קטן מזה של האחר והוא הורשע בסיוע בלבד להתפרצות ולא בביצוע העבירה המוגמרת. עם זאת, המדובר בסיוע להתפרצות באישון ליל, שיש בו כדי לפגוע בקניינו, בפרטיותו ואף בבטחונו של אדם, ופוטנציאל הנזק גדול בעבירות מעין אלו. גם נסיבותיו האישיות של הנאשם אינן חריגות. הנאשם אמנם הודה במיוחס לו, הוא נעדר עבר פלילי ולא שב לבצע עבירות נוספות. עם זאת, הנאשם לא עבר הליך שיקומי ייחודי וגם לא היה בידו להראות פגיעה קונקרטית.
17. מכאן, כי לא מתקיימות נסיבות חריגות לביטולה של הרשעה, וזאת למרות המלצת שירות המבחן.
קביעת מתחם הענישה
18. כתוצאה מביצוען של העבירות בהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלום ובטחון הציבור וכן הגנה על קניינו של הפרט, פרטיותו ושלוות נפשו. התפרצות לביתו של אדם יש בה כדי לגרום לצד הנזקים הכלכליים, גם צער, עוגמת נפש, פגיעה בביטחון האישי ובפרטיותם של דרי הבית (ע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה** (31.12.08); בש"פ 45/10 **מסארוה נ' מדינת ישראל** (8.1.10)). הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים היא ברף בינוני, לאור חלקו של הנאשם בביצוע עבירה של סיוע להתפרצות ולא בביצוע העבירה המוגמרת. גם הרכוש שנגנב אינו בעל ערך רב. בה בעת, ההתפרצות עצמה כללה כניסה לבית המתלוננים בשעת לילה, וכאמור, פוטנציאל הנזק גדול.
19. בית המשפט העליון קבע, כי מתחם העונש ההולם עבירה אחת של התפרצות לבית וגניבה בצוותא, בנסיבות העניין, נע בין מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שיכול שיבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים (ע"פ 370/14 **סלפית נ' מדינת ישראל** (25.8.14)). בנסיבות המקרה מדובר בעבירה של סיוע התפרצות למקום מגורים, ומטבע הדברים המתחם מקל יותר (ראו למשל: עפ"ג (י-ם) 24997-04-14 **מדינת ישראל נ' בנן** (7.7.14); עפ"ג (מרכז) 20152-05-13 **לוי נ' מדינת ישראל** (30.6.13); עפ"ג (מרכז) 3649-09-12 **דוד נ' מדינת ישראל** (19.12.12) ביחס למערערים 1 ו-3; עפ"ג (מרכז) 27097-12-09 **וארום נ' מדינת ישראל** (11.5.10); ת"פ (רמ') 28106-09-14 **משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' בוזגלו** (1.12.15) ביחס לנאשם 3).
20. התביעה הגישה פסיקה שעניינה בעבירה המוגמרת של התפרצות, וממילא, היא אינה הולמת את עבירת הסיוע.
21. מכאן, לאור מדיניות הענישה ונסיבות ביצוע העבירות, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות

בהן הורשע הנאשם, נע בין מאסר לתקופה קצרה, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, מאסר על תנאי וענישה כלכלית, שיש בה כדי לבטא, בין היתר, את הנזקים שגרם הנאשם למתלונן.

האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום?

22. בא כוח הנאשם טען, כי יש מקום לחריגה ממתחם העונש ההולם, וזאת לאור מכלול הנסיבות האישיות של הנאשם, והמלצת שירות המבחן. את טענתו תמך בפסיקה שאינה מתאימה לנסיבות העניין, כמו למשל הליך שיקום ארוך ומשמעותי או נסיבות אישיות חריגות ביותר.

23. במקרה דנן, לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם. אמנם, מכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם, מצדיקות להטיל עונש שהוא בתחתית המתחם, אולם הנאשם לא עבר הליך שיקומי כלשהו, ולא התקיימו בעניינו נסיבות חריגות כלשהן.

העונש ההולם בתוך המתחם

24. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם, לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו והביע עליהם צער; הנאשם נעדר עבר פלילי ולא שב להסתבך עם רשויות אכיפת החוק לאחר האירוע מושא כתב האישום; הנאשם ובני משפחתו חווה טראומה קשה עם מות אחיו של הנאשם; שירות המבחן לא סבר כי הנאשם זקוק להליך טיפולי; הנאשם שומר על יציבות תעסוקתית והתנהלותו נורמטיבית.

מכאן שמכלול הנסיבות משמשות לזכותו של הנאשם. אמנם, שירות המבחן המליץ לסיים ההליך באפיק שיקומי בלבד, ואף ללא הרשעה, אולם, כפי שהובהר, לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות זאת. בה בעת, גם המלצתו של שירות המבחן תומכת בהטלת עונש שהוא בתחתית מתחם העונש ההולם. העונש ההולם כולל, אפוא, מאסר קצר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, ולצד זאת קנס ופיצויים, שישקפו הנזקים הכלכליים שגרם הנאשם.

25. לפי חוות דעת הממונה של עבודות שירות מיום 13.9.18 הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

26. לאחר שהתביעה ביקשה לחלט את רכבו של הנאשם, התברר כי הנאשם מכר את הרכב לאחותו, נידא דבסאן, בניגוד להחלטת בית המשפט בה"ת 34333-07-17 האוסרת לבצע כל דיספוזיציה ברכב. האחות התייצבה בבית המשפט ומסרה כי רכשה את הרכב בסכום של 17,000 ₪ מהנאשם. לדבריה, רכשה את הרכב ממתנות שקיבלה לחתונה ומהמשכורות שלה. כן ציינה, כי אין לה רישיון וכי בן זוגה נוהג ברכב. עם זאת התברר, כי רכשה את הרכב לפני נישואיה, ולא נהיר מי נהג ברכב באותה תקופה.

27. בהמשך לכך, הוסיפה התביעה וטענה, כי יש מקום לחלט את הרכב משום שהעברה נועדה אך ורק על מנת לחמוק מהחוק ובניגוד להחלטת בית המשפט. הנאשם הפקיד סכום של 3,000 ₪ על מנת לקבל את הרכב ששווי 23,000 ₪. מכאן עתרה לחלט את הרכב ואת הסכום שהופקד.

28. לעומת זאת, באת כוח הנאשם טענה, כי הנאשם לא הבין כי אסור לו להעביר הרכב, חלפו 8 חודשים והתביעה לא דאגה לרישום משכון. עוד טענה, כי האחות לא ידעה על איסור המכירה ואין לפגוע בזכויותיה, כמי שלא ביצעה העבירה. כן הוסיפה, כי החילוט אינו אינהרנטי לביצוע העבירות, והנאשם אך היה מסייע.

29. המדובר ברכב אשר שימש לביצוע העבירות, ואשר שוחרר בתנאים שקבע בית המשפט ותחת הפקדה של 3,000 ₪ ואיסור דיספוזיציה ברכב. הרושם העולה הוא, כי הנאשם מכר את הרכב למרות איסור הדיספוזיציה ועל מנת לחמוק מחילוטו. אומר, כי גם האחות לא הותירה רושם מהימן. עם זאת, ישנו קושי ממשי לפגוע בקניינה של האחות, כאשר לא הוכח כי ידעה על איסור הדיספוזיציה. יתר על כן, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי המדינה עצמה חדלה בכך שלא הביאה לרישום משכון. לעניין זה יש להדגיש גם, כי השימוש ברכב אינו אינהרנטי לביצוע העבירות.

30. מכאן, כי לא מצאתי מקום לחילוט הרכב. עם זאת, יש מקום לחילוט הסכום שהפקיד הנאשם כתנאי לשחרור הרכב מתפיסתו, וזאת כחלק מהענישה הכלכלית שיש מקום להורות עליה הואיל ומדובר בעבירות כלכליות.

סוף דבר

31. **לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. מאסר לתקופה של 3 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות, לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 13.9.18. את עבודות השירות יחל הנאשם ביום 27.1.19. הנאשם יתייצב במועד זה בפני הממונה. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום, לא יבצע הנאשם כל עבירות רכוש לפי חוק העונשין;
- ג. קנס בסכום של 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. את הקנס ישלם הנאשם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, הראשון החל ביום 1.1.19, והיתרה ב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;
- ד. יחולט הסכום של 3,000 ₪ שהפקיד הנאשם בה"ת 34333-07-17 לטובת המדינה;
- ה. פיצויים בסכום של 1,000 ₪ שישולמו למתלונן, עד תביעה 1. הפיצויים ישולמו ב-4 תשלומים שווים, הראשון ביום 1.1.19 והיתרה ב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ד' טבת תשע"ט, 12 דצמבר 2018, במעמד הצדדים.